

Титовъ, Николай Алексеевичъ — пъсненъ компонистъ, род. 10 май 1800 въ Петербургъ, умр. 22 дек. 1875 — синъ на горния, — генераллейтенантъ, писалъ единъ значителенъ брой романси, получили голѣма популярностъ въ Русия, а също и маршове и танци.

Товей, Доналдъ Францисъ — Tovey, Donald Francis — значителенъ английски пианистъ, компонистъ и музикаленъ учень, род. 17 юли 1875 въ Етонь, учишъ при София Вайсе пиано, теория и композиция — при Парать, Пори и Хигъсъ въ Оксфордъ, отъ 1914 е професоръ въ Рейдъ-университетъ въ Единбургъ, дето образува и единъ оркестъ. Творби: 1 симфония, единъ концертъ за пиано съ оркестъ, и камерна музика (собствената негова творческа областъ): 4 клавиртири, 2 струни кварта, по единъ клавиренъ и струненъ квинтетъ, 2 цигулкови и по една, само за чело и за цигулка, сонати, по една кларинетова и чолова сонати (съ пиано), 2 клавирни сонати, операта „Невѣстата на Дионисия“ и др.

Тодорова, Ана — отлична пѣвица (драматиченъ сопранъ), род. 1893 въ София, свѣршила гимназия въ София, учила пѣнне — отначало при Ив. Вулпе, а после въ Римъ — при видния компонистъ Гости, частно, и при Францискети въ консерваторията, и въ Женеве — при Кетенъ. 1918—921 е преподавателка въ Софийското музикално училище, и, същевременно — членка на Народната опера, като скоро, съ изключителния си гласовъ даръ, си спечела име на първа пѣвица. Още като ученичка въ Римъ, пѣе на концерти съ много голѣмъ успѣхъ, и получава ангажиментъ за Америка, който — поради избухналата война, не могла да изпълни. 1921 заминава за Парижъ, и следъ едно явяване на публично пѣнне, бива ангажирана въ „Голѣматата опера“. Тукъ остава до 1924 и, като „Далила“ и „Иродиада“, тя поженва триумфални успѣхи. Следъ Парижъ, тя пѣе на всички голѣми французски и белгийски сцени, а още презъ войната е пѣла и въ Германия. Т. обладава единъ феноменаленъ по своята мощь и изразителностъ гласъ, съ еднаква красота по цѣлото си протежение, — осо-

бено въ медиума и низините. Пѣвица въ голѣмъ стилъ, тя е незамѣнна изпълнителка на „Далила“, „Иродиада“, „Амнерисъ“ и „Карменъ“ — които сѫ нейните коронни роли. За сезона 1931—32 е ангажи-

Ана Тодорова

рана за операта въ Монте-Карло, между другото и за Вагнеровъ репертуаръ. Презъ кржло 10 годишното си пребиване въ чужбина, Т. ие забравя и родната оперна сцена, гостувайки презъ всѣки 2—3 години.

Тодоровъ, Коста — диригентъ, род. 5 мартъ 1886 въ Варна, учишъ въ консерваторията и университета въ Вюрцбургъ (d-r ph. — дисертация: „Приноси къмъ учението за отношението между текстъ и композиция“), следъ свѣршването на които се установява въ родния си градъ, и образува „Симфонично музикално д-во“, съ оркестъра на което ureждда симфонични концерти (първите въ Варна), а също и камерни концерти. 1919 е диригентъ на театъръ „Корона“, по-късно — „Ренесансъ“ въ София, дето, освенъ оперети, е дирижираль и операта „Дамата пика“ отъ Чайковски (съ руски пѣвци), дирижираль е и симфонични концерти. 1922—32 е дири-